

Ayağına Diken Batan Süper Karga

Günlerden bir gün, bir diken karganın ayağına batmış. Karga dikenini almış, doğru Bilge nineye götürmüş.

-Aman nine, canım nine demiş, şu dikenimi saklar mısın?»

Nine şaşırılmış, almış karganın elinden dikenini, dolabın üzerine koymuş. Aradan günler geçmiş, geceler geçmiş. Günlerden bir gün, nine akşam kandilini yakıyormuş, kandilin fitili kaçmış. Dikeni almış, fitili çıkarayım diye, diken yanıvermiş. Tam o sırada, «Pırrrrr .. » demiş, karga da gelmiş.

«Nine, demiş, dikenimi verir mısın?»

«Ah oğlum, kandilin fitilini çıkanyordum, yanıverdi dikenin.»

« Yo... Ben dikenimi isterim.» Oturmuş pencerenin başına karga, saatlerce:

«Ya dikenini, ya kandili, Ya dikenini, ya kandili. » diye bağırılmış durmuş. Artık ninenin de canına tak demiş.

«Al kandili.» demiş. Karga almış kandili, götürmüş. Oradan başka bir kocakarıya gitmiş.

«Nine, demiş, şu kandilimi saklar mısın?»

«Peki, oğlum.»

Nine gece inek sağmaya gidiyormuş. «Şu karganın kandilini alayım da . ineği onun ışığında sağayım.» demiş. Varmış, ineğin arkasına koymuş kandili, ineği sağmaya başlamış. İnek bir tekme vurmuş, kandili kırmış. Aradan çok geçmemiş, gelmiş karga:

«Nine, hani benim kandilim?»

«Oğlum, inek sağmağa, senin kandilini götürmüştüm. Bir tekme vurdu inek, kandil kırıldı.»

Karga tutturmuş: «Ben kandilimi isterim... » diye. Nine ne dediyse söz anlatamamış.

Karga oturmuş pencerenin önüne:

«Ya kandili, ya ineği. Ya kandili, ya ineği...» diye bağırılmış da bağırılmış. Ninenin kafası şişmiş, kargadan başka türlü kurtulmanın çaresi olmayınca, vermiş ineği.

Karga ineği götürmüş başka bir kocakarıya:

«Nine, sakla Şu ineğimi. Ben sonra gelir alırım.» demiş. O nine de bir gn beklemiŐ, uę gn beklemiŐ,

karga yok. .. Oğlunu evlendirecekmiŐ.

«Su karganın ineğini keseyim de misafirleri ağırlıyayım.» demiş. KesmiŐ ineği, mis gibi yemekler yapmıŐ, misafirlere yedirmiŐ. İnek yenmiŐ, bitmiŐ. Domuz karga da sanki bunu bekliyormuŐ. «Pırrrrr..» diye çıkmıŐ gelmiş dğn yerine ..

-«Nine, demiş, ineğimi almaya geldim.»

«Aman oğlum, sen gelmeyince, karga ineği ne yapacak dedim. Dğnm vardı, kestim senin ineğini.»

«Yo ... Ben ineğimi isterim.» diye tutturmuş karga. Kocakarı aldırıŐ etmemiŐ, ama karga da tnemiŐ pencerenin kenarına:

«Ya ineği, ya gelini. Ya ineği, ya gelini ... diye baęırmıŐ da baęırmıŐ, durup dinlenmeden, saatlerce, Kocakarı da, dğn halkı da bıkip usanmıŐlar. VermiŐler gelini, kurtulmuŐlar.

Gelini almış karga, gidiyormuş. Dağda bir çobana rastlamıŐ. Kaval alıyormuŐ oban.

Karga demiş ki:

oban kardeŐ. O ddğ bana ver de bu gelini sana vereyim.» BakmıŐ oban, telli pullu bir gelin. Almış gelini, ddğ vermiş kargaya.

Karga almış ddğ, başlamış oŐtrmeęe...

Bir oŐtrr, bir trk sylermiŐ:

«Dttr, dttr, dttr ...

Dikeni verdim, kandili aldım.

Kandili verdim, ineği aldım.

İneği verdim, gelini aldım.

Gelini verdim, ddğ aldım.

Dttr, dttr, dttr, dttr ... »

Kaynak: <https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>